

Hárskúti hírharsona

2. évfolyam 4. szám

Ára húsz forint

1998. szeptember hó 22.

Az új polgármester

Azám, lesz-e Hárskúton polgármester? Egy hónappal a választások előtt, csakúgy, mint az ország településeinek kétharmadán, különösebb tolongás nem látszik a poszt körül, a képviselőtestületi tagságról nem is beszélve. Pedig a nap polgármester nélkül is fel fog kelni Hárskúton, igaz, egy kicsit drágábban, hiszen sikertelen választás esetén újra köteles próbálkozni a falu, amit részben a helyi költségvetés áll. Az egyfordulós választási törvény csak jelölteket kér a településektől, részvételi arányt nem, ilymódon ha csak egyvalakinek is megfordul a fejében, hogy itt polgármester legyen, Hárskút már egy vezető mögé sorakozva masírozhat a következő évezredbe.

És hogy milyen polgármester kellene a falu élére? Hát méltó vezetője az utána menetelőeknek — délceg járásáról, acélos tekintetéről messziről felismerhetni majd, ha Hárskút első embere közeleg. Az emberek már messziről süvegelnék, az anyák a karjukon ülő kisdedeknek susognák: “Nézd, jön a polgármester...!” Az új polgármester egyik kezével felemelné az elesetteket, a másikkal megbüntetné az igaztalanokat, és a lépte nyomán szennyvíztisztítótelep teremne. Az ígéreteinél csak az eredményei volnának számosabbak, kapcsolatai révén Hárskút nem csupán országos ismertségre tenne szert, de Európa-szerte gombamód szaporodnának a testvérfalvai. A munkáját megbecsülés övezné, ötleteinek és tapasztalatainak köszönhetően a falu felvirágozna. Az új polgármestert mindenki szeretné és tisztelné, a háza nyitva állna úgy a falu népe, mint a vándor előtt, őt magát pedig az asztalfőre ültetnék, bokros teendői közepette valahányszor vendégül láthatják a falubeliek.

De legalábbis életében egyszer elolvasná az Alkotmányt, az önkormányzati és a sajtótörvényt.

Hogy akad-e Hárskúton ily kiváló férfiú, asszony avagy hajadon, hamarosan kiderül. Addig is vegyük sorra, hogy a vállalkozói szellemben és ötletekben egyébiránt gazdag faluban mely társadalmi csoportok közül kerülhetne ki egy olyan vezető, aki eredménnyel küzdhetne meg a — fejlesztéseket tekintve — mára gyakorlatilag ellehetetlenült falu problémáival.

Sokszor hallani, hogy Hárskúton egy hárskútit a

hárskútiak meg nem választanának vezetőjüké: ez már volt, az sáros, amaz túl sokat tud, a negyedik már az alapján nem jön szóba, ahogy hívják, az ötödik meg emennek a rokona, mit is várhatnánk tőle. Ezért lesz jobb egy idegen, s még jobb, ha ez az idegen egy tanult ember, aki ebben a jogszabályokkal és más kelepccékkel teletűzdelt világban eligazodik, a hárskútiak apraja és nagyja üdvére és boldogulására. *Ezért lesz jobb egy idegen...?*

Valahonnan ismerős mindez, régről, homályosan. Valami ilyesmi történt pedig: jött valaki fehér lovon, okos volt, gazdag és erős, betévedt egy faluba, akinek a népét egy hétfejű sárkány riogatta... Ja igen, ez egy mesében volt így... *Előlépnek-e hát a hárskútiak, lesz-e bennük elég erő, hogy egy ütőképes gárdát kiállítsanak?*

Az ütőképes gárdához meg nem ártanának olyanok, akik már letettek valamit az asztalra: bizonyították, hogy van fogalmuk arról, mit jelent dolgozni és dolgoztatni. Akik be tudnak osztani pénzt, anyagot, időt, akik ismerik a dörgést, és akik megtanulták, hogy a saját szemüknek se higgyenek elsőre. És akikről feltehető, hogy nem fog azonnal maguk felé hajlani a kezük. *Előlépnek-e a vállalkozók, az iparosok?*

Hárskúton nem kell lámpással keresni a sokat próbált, világlátott embereket, akik hosszú életutat tudhatnak maguk mögött. Nem egynek és nem kettőnek közülük ráadásul határozott véleménye is van a falu dolgairól, kérdés, hogy lesz-e kedvük és idejük, hogy a — remélhetőleg lendületes — új gárdában az óvatosságot és a megfontoltságot képviseljék. *Előlépnek-e a nyugdíjasok?*

S ha meggondoljuk, ki is az még, aki otthon tölti a hétköznapjait is, ezért sok mindenről tudhat, akinek be kell tudnia osztani jól a pénzt, talán ideje is van, és hosszútávon a meggondolatlanság szintén nem kifizetődő neki, hát arra jutunk, hogy egy józan háziasszony ítélőképessége is jól jöhet a falu ügyeinek intézésekor. *Előlépnek-e hát a háziasszonyok?*

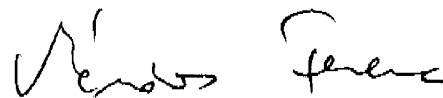
No és az észkombájnok, a maholnap-nadrágosemberek, a várossal való legerősebb kapocs

képviselői, az összefüggéseket–meglátni–kénytelenek, akik, ha itt is születtek, egy kicsit már óhatatlanul feljebből látják a falut? *Előlépnek-e a főiskolások, az egyetemisták?*

Aztán, itt vannak ám az elégedetlenkedők is. A kritikusok, a mindig mindent jobban tudók, a nyilvános üléseken, falugyűléseken felszólalók, a rosszindulatúak és a gyűlölködők, a saját fészükbe rondító ronda madarak. Elválnak, hogy sok-e az alja a sok beszédnek, vagy akad majd köztük, aki a gondok

megoldásában is hajlandó részt vállalni. *Előlépnek-e a nagyhangúak, az ellenlábások?*

S ha nem, ha mégúgy senki sem, hát már Tamás Gyulára sem számíthatunk, aki a múlt heti közmeghallgatáson bejelentette, hogy ezúttal nem jelölteti magát polgármesternek.

Elég

Úgy tűnik, ez a közmeghallgatás sem vitt közelebb a Hárskúton uralkodó válság megoldásához. Nagyné dr. Vidovics Annával ennek az okait próbáltuk körülgárni.

— *Tisztelt jegyző asszony, miben jelölné meg a közmeghallgatás legfőbb tanulságát?*

— *Bebizonyosodott a számomra, hogy ez a stílusú vezetés kizárólag konzerválni képes a jelenlegi állapotokat. Ahhoz, hogy itt bármi változás történhessen, a falu vezetésének lényegesen meg kell újulnia. Hárskútnak olyan polgármesterre és olyan képviselőkre van szüksége, akik valóban tudnak is tenni az elmozdulásért.*

— *Mire alapozza azt a véleményét, hogy a jelenlegi gárda erre képtelen?*

— *Pusztán az eddigi működésem alatt szerzett tapasztalatok és a polgármester úr beszámolója között feszülő ellentét elegendő ehhez, de szorosán idetartozik a beszámoló fogadtatása is.*

— *Miért, mi nem tetszett a beszámolóban?*

— *A beszámolóhoz az alpolgármester úr is és én is több észrevételt voltunk kénytelenek fűzni a közmeghallgatáson.*

Dióhéjban talán csak annyit, hogy a közismert helyzet ellenére a csatorna-ügyet egyfajta sikertörténetként, eredményként tálalta a polgármester úr — az én olvasatomban ettől kicsit messze állunk. A legutóbbi fejlemények a Településfejlesztési Tanács pályázatával kapcsolatban is azt mutatják, hogy ha valami csatorna-ügyben a polgármester úron múlik, az kudarccal végződik.

A telefon bevezetését a Bakonytásvlat könnyvelheti el eredményként, ékeskedjenek inkább ők ezekkel a tollakkal.

A kultúrház körüli bonyodalmak nem különböznek a csatorna-ügytől a tekintetben, hogy ugyanaz a két ember, a polgármester úr és a volt műszaki előadó tevékenységéből eredően jutottunk el a több milliós forintos visszafizetési kötelezettségig.

— *Akadnak a faluban, akiknek nehezükre esik el-*

hinni, hogy egy-két ember képes volt előidézni ezt a helyzetet...

— *Ó, pedig egy-két megfelelő hatáskörben és információk birtokában lévő személy “helyzeti energiáját” nem szabad lebecsülni. Igaz, a képviselőtestület is lehetett volna sokkal aktívabb, ha máskor nem, hát a közmeghallgatáson.*

Számomra az egész döntésmechanizmus roppant különösnek tűnik. A testület határoz valamit, többséggel vagy egyhangúlag, aztán a polgármester úr vagy aláírja a határozatot, vagy nem. Napirendre kerül egy ügy, amellyel kapcsolatban határozat születik — később ennek a végrehajtása húzódik, mert a testületi tagok közül azok, akik nem értettek egyet a határozattal, inkább még vitatkoznak rajta egy kicsit. Hogy a felkészültséget vagy az állásfoglaláshoz szükséges hajlandóságot ne is említsük. Az önkormányzat a jelenlegi állapotában aligha alkalmas arra, hogy Hárskutat kivezesse a válságból, és minden jel arra utal, hogy saját erejéből megújulni is képtelen.

— *Azért nem lehet könnyű a polgármester úrnak sem...*

— *Ha “rémregény”-eket lát jogszerű államigazgatási döntésekben, akkor valóban nem lehet az. Kérem szépen, a “rémregény”, meg a “gyűlölet”, meg a “rosszindulat” nem államigazgatási kategóriák, a gépezet nem ezek mentén az erővonalak mentén mozog, hanem a törvények által kijelölt úton.*

Aki ezt nem ismeri fel, talán a leghelyesebben teszi, ha nem foglalkozik ilyen jellegű feladatokkal.

— *Azaz?*

— *“Ön dönt”, mondhatnám, mint a népszerű tévéműsorban. A helyzet kulcsa most egyértelműen a falu lakosságának a kezében van, meglátjuk, akar-e élni is vele.*

MF

Közmeghallgatás '98

A múlt heti közmeghallgatás három legfontosabb eseménye a polgármester úr beszámolója, a jegyző asszony ezzel kapcsolatos észrevételei, valamint a kisebbségi önkormányzat négyesztendő munkájáról szóló tájékoztató voltak. A közelgő választásokra való felkészülést elősegítendő lapunk örömmel adja közre a három vonatkozó dokumentumot.

Összefoglaló a négy év munkájáról — távirati stílusban 1994–98.

1994. november

Főállású polgármesterként indultam, 7 tagú testülettel, a testület részéről minden együttműködési szándék nélkül. Időközben 3 tag lemondott, helyettük csak 2 vállalkozó akadt.

1995.

Folytatódott a csatorna építése sok nehézséggel, megszakításokkal, de a leghosszabb szakasz készült el. Fizetés engedményezési szerződést írtunk alá a Vakond Kft. javára, de a csatorna építés nem haladt. Levelezés, felszólítás, szerződés bontás kilátásba helyezése.

1996.

Csatorna építési szerződés felbontása a Vakond Kft.-vel, elszámolás "null szaldóval".

Az új telefonhálózat építésének előkészítése.

Levelezések, tárgyalások, személyes találkozások a BM-ben, a KHVM-ban a csatorna építésének érdekében, eredmény nélkül.

ÁSZ vizsgálat folyt az állami támogatás felhasználásának ellenőrzésére. Megállapított néhány szabálytalanságot, a teljes készületségnek megfelelő összeg elhasználását, de nem kellett semmit visszafizetni azzal a felszólítással, hogy a befejezést mielőbb oldjuk meg.

Tárgyalások a bázis eladási ügyében.

A Vakond Kft. csődbe ment, helyette a Vakond Szolg. Kft. elkészítette a Kossuth utcai csatorna szakaszt, a lakossági befizetések elmaradása miatt csak az utca végéig jutott a munka.

Elkészült a telefonhálózat, telkenként két kiépített vonallal.

Tárgyalások folytak a gázhálózat építéséről, hozzájárultunk a nyomáscsökkentő telep építéséhez. Szerződés a MOL Rt-vel.

A Vakond Szolg. Kft-vel szerződés kötés történt a csatorna befejezésére azzal a feltétellel, hogy augusztus 31-ig szerzünk 12 MFt-ot. Bízunk benne, hogy a bázis eladásából hozzájutunk ennyi pénzhez. Sajnos, csak 2,7 MFt-ot sikerült nevezni, de csak év végén. Még ez év májusában elnyertük a kultúrház átépítésére évek óta pályázott 12,3 MFt-ot. Pályázatot hirdettünk a kivitelezésre,

de eredménytelen volt. Megbontottuk a feladatot, és árajánlata alapján megbíztuk Kauker Mihály vállalkozót, először a fűtés elkészítésére még ebben évben, a tetőtérbeni munkák elvégzésére a következő évben. A fix áras szerződés teljesítési határideje 1997. május 31. volt. Elkészült az iskola gázfűtése.

1997.

ÁSZ vizsgálat kezdődött a kultúrházhoz kapott állami pénz felhasználásának ellenőrzésére. Figyelmeztetést kaptunk, hogy az építési feladatok közül a vendégszobák építése "nem támogatott műszaki tartalom", ezért az arra jutó arányos részt vissza kell tartani: személyes megállapodás alapján 300 eFt-ot. További 5,5 MFt-ot kaptunk a tárgyalások eredményeképpen a bázis eladásával kapcsolatban.

Sárközi Miklós jegyző lemondott.

Jegyzőválság az év végéig. A megbízott jegyző az SzMSz szerint Kauker Mihályné lett március 1-től április 30-ig.

Ami ekkor kezdődött, az egy rémregény, az önkormányzat legszegényetesebb időszaka!

Az első, sikertelen jegyző pályázat után színre lépett Dr. Molnár Mária Magdolna, a herendi jegyző. Az ismételt jegyző pályázat kiírása egyre később, helyette Dr. M.M. letiltotta a cross-pálya építését a tudtomon kívül, pedig még akkor nem volt megbízott jegyző! Megbízása május 1-től max. szeptember 30-ig szólt. Az alpolgármester úr is felbátorodott, és megindult a csatornaügyben a bűnbak keresése: bűnös csak az lehet, aki eddig dolgozott: Klesitz Anna és én. A csatorna befejezésére senki nem tett javaslatot, csak feljelentésekre.

Dr. M.M. nem igen volt velem közlékeny hivatalos ügyekben, sok információt véletlenül ismerősök útján, más községekben, hivatalokban tudtam meg.

Végre kiírásra került a jegyző pályázat, július 14-re a bírálókat.

Eredménye, hogy megválasztottuk, a pályázatát elfogadtuk Huszti Kálmán úrnak, de Dr. M.M. jóvoltából mégse választottuk meg.

Ami ezután történt novemberig, az gyalázat. Huszti úr nem lett jegyző. Megkezdődött a Vakond Kft. felszámolójával a pereskedés, először a fizetés en-

gedményezési szerződés kapcsán 27 MFt-ról.

Ügyvédet fogadtunk 600 eFt-ért, amit előre felvett. A per ma is tart, haladás nélkül.

Augusztus 20-ra a kultúrház ünnepélyesen felavattuk, bár a műszaki átadás, a szerződés szerinti készülttség váratott magára: hiányok, többletmunkák szerződés nélkül, viták hónapokig. Pedig az épület szép, sok elismerést kaptunk a vendégektől.

Tárgyalás, pályázat a kultúrház üzemeltetéséről, megbízást kapott Vidosa Józsefné, egyhangú szavazással.

A személyeskedés gyűlöletbe ment át, főleg Kauker-né és Klesitz Anna között. Az utolsó pillanatban sikerült Klesitz Annát kimenteni a darálóból, ami megbocsáthatatlan bűnöm.

Nyilvános képviselőtestületi ülés a kultúrban: fő téma a csatorna, a per, a bűnösök, "akik elvitték a falu pénzét".

Felhívtam a testület figyelmét, hogy inkább a megoldáson kellene ilyen energiával dolgozni, nem a "bűnös keresésén". Ezzel a falu rossz hírért keltjük, ártunk mindenkinek.

Erre még megszerezte valaki egy újságíró úr jóindulatát, így országszerte híre ment a szegyenletes áskálódásnak, sőt, hála az újságíró úr "tárgyilagosságának", még rosszabb lett a kép, élen a polgármesterrel, aki eddig csak rombolt.

Szilágyiné fogalmazott jól: ronda madár az, amelyik a saját fészkebe rondít.

A nyilvános ülésnek dönteni kellett a jegyző-ügyről: Dr. M.M. megbízása lejárt. Nem Huszti úr lett a jegyző, hanem Kauker Mihályné megbízottként, a pályázatot a testület "meghosszabbította".

Aztán falugyűlés következett, a téma ugyanaz, mint a nyilvános ülésen.

Érdekes jegyző pályázat után meglett az alkalmas jegyző: semmi jegyzői tapasztalat, tehát jól irányítható — nem Nagyné Dr. Vidovics Anna tehet róla!

Az év végén még jutott erő a Főügyészre való feljelentésre, "ismeretlen tettes" ellen.

1998.

Újabb ÁSz vizsgálat kezdődött a kultúrház építésének befejezése kapcsán. Megállapítást nyert, hogy az előző vizsgálat figyelmeztetése nem került betartásra, mert az illetékes dolgozó és a képviselőtestület nem ismerte az előző jegyzőkönyv tartalmát, mivel a polgármester nem tette közzé, valamint a polgármester igen előnytelenül kötött szerződést az üzemeltetővel.

Még mindig elég hiszékeny voltam, azt gondoltam legalább a fontos ügyekben félretesszük az ellentéteket, így udvarias magyarázkodást adtam az ÁSz-nak. Tévedtem!

Fegyelmi indult ellenem, a Vidosáékat kirúgtuk.

Hivatali titok már régen nem számított, valaki már régen mindent kiadott a falu belső ügyeiről. Most már a zárt ülésről tudósított a Napló. Feljelentettem!

Újabb "újság" jelent meg, helyi vállalkozás, jó háttérrel és kellő rosszindulattal, most már az egész világ ismerheti, milyen közösség él Hárskúton! De Mászáros úr maga az igazság!

Időközben Kauker Mihály megkapta a plusz 3MFt-ot a kultúrház építéséért.

A fegyelmi határozat ellen fellebbeztem, tárgyalás ez után lesz. Vizsgálat folyt a Környezetvédelmi Alap támogatás (8 MFt) felhasználásával kapcsolatban, eredménye: felszólítás, a csatorna befejezésére mindent meg kell tenni!

Pályázati lehetőség adódott a csatornára: 6 hét alatt nem volt képes a jegyző és a hivatal dolgozói köre egy külsőre legalább elfogadható pályázat elkészítésére! Végül kalandos úton 3 óra alatt úgy, ahogy összehozattam. Azzal az indokkal utasították el, hogy a falu jogi és gazdasági helyzete bizonytalan a hírek alapján.

Itt vált számomra egyértelművé, elég későn, hogy Kaukerné mindent megtesz azért, hogy a csatorna véletlenül se épülhessen meg. Mérhetetlen gyűlöletében nem számít a falu sorsa, csődje, csak nekem árthasson. Ebben jó segítőkre talált!

Feljelentés viszont készült mindenhova, a falu minél teljesebb lejárására, a csőd kiprovokálására.

Az utakat javítani kellett, így sor került a kátyúzásra és két utca egyszerű burkolattal való ellátására. Szükséges volt!

Az előző évben szerzett 8 MFt lassan elfogy, más pénzforrás felkutatásával senki nem foglalkozik.

Természetesen ez az összefoglalás az én szemszögömből készült, lehet, hogy a sorrend nem pontos, vagy valami kimaradt. Azt azonban szeretném hangsúlyozni, hogy úgy nem lehet dolgozni, ha állandóan azt kell figyelmem, hol kötnek belém, hogy segítség nélkül, fölösleges feszültségek között próbálok tevékenykedni a falu érdekében. Én is ennek a falunak a lakója vagyok, nekem se mindegy, hogyan fejlődik, vagy romlik ez a közösség. A képviselőtestület többsége nem tudom, kit képviselt a négy év során, kivel akart együtt dolgozni.

Remélem a következő ciklusban igazi képviselő testülete lesz a falunak, akik ráérnek törődni közös dolgainkkal, megmentik a falut! Kívánom, hogy sikerüljön befejezni a csatornát!

Köszönöm a türelmüket!

Veszprém, 1998. szeptember 15.

Tamás Gyula
polgármester

Jegyzői észrevételek az 1998. 09.15-*i* közmeghallgatás polgármesteri beszámolójához

Hárskút község önkormányzata céltámogatás keretében 1993–1994. években 43 millió forintot nyert el a csatornahálózat és a szennyvíztisztítótelep építésére. E pályázat érvényességének az volt a feltétele, hogy ehhez az összeghez az önkormányzatnak ugyanennyit kell hozzátenni. Ugyanis ebben az időszakban az állam ezeket a beruházásokat költségvetésük 50%-ig támogatta. Az önkormányzat természetesen nem rendelkezett ennyi pénzzel. A kivitelező Vakond Kft. vállalta, hogy “meghitelezi” ezt az 50%-os önrészt, mert, ha az önrész nem volt a számlán a bank nem folyósította az állami támogatást. Ennek kivitelezhetősége érdekében a Vakond Kft. első 44 millió Ft és ÁFA azaz 52 millió Ft-os árajánlatát megemelték: így a fővállalkozói díj 88 millió Ft és ÁFA azaz 110 millió Ft lett. Hogy érzékeljük ennek az összegnek a mennyiségét, tudni kell, hogy kb. ennyi pénzből épült meg Herend csatornahálózata és szennyvíztisztítótelepe, amelyik Herend szennyvizén kívül Bándét is tisztítja, kb. ugyanebben az időszakban. Ez a rendszer meg is épült és a mai nap is működik. Ezzel szemben a hárskúti tisztítómű annak ellenére sem épült meg, hogy a fővállalkozói díjat azaz a bruttó 110 millió Ft-ot az önkormányzat 1994. december 31-ig kifizette a Vakond Kft.-nek. Mindenki láthatja, hogy a teljes fővállalkozói díj kifizetése ellenére milyen állapotban van a szennyvíztisztítótelep továbbá a csatornahálózat sem készült el teljes mértékben.

Tudni kell, hogy minden intézmény a Magyar Köztársaság területén a rá vonatkozó jogszabályok alapján kell, hogy működjön. A mi működésünket illetően legfontosabb az önkormányzatokról szóló törvény, de a többi jogszabály ránk vonatkozó rendelkezéseit is be kell tartani. Az önkormányzati törvény hatásköröket állapít meg a polgármester, a képviselőtestület (annak bizottságai) és a jegyző számára. Ezeknek a figyelmen kívül hagyásával hozott döntések jogszabálysértőek, ezért semmisek. A polgármesteri beszámolóban említett fizetés engedélyezési szerződés összege 27.1 millió Ft volt. Ebben az évben az önkormányzat költségvetése 28 millió Ft volt. Ennyi pénzzel nem szabad, hogy egy vagy két ember (polgármester, jegyző) hazárdírozzon. Az önkormányzat helyi szabályzata szerint is egy ilyen szerződés aláírásához képviselőtestületi döntés kell. Ez itt nem volt meg. Mivel az önkormányzat ebből a tartozásból semmit sem törlesztett, a bank pert indított az önkormányzat ellen, a kihelyezett pénzösszeg visszaszerzése érdekében.

A telefonhálózat megépítése kizárólag a telefontársaság érdeme, amennyiben ez érdemnek

nevezhető, ugyanis a kivitelezés és üzemeltetés kőkemény üzleti érdekek alapján történik. Mindenki tapasztalhatja, hogy a kivitelezés előtt a kb. 2 Ft-os egységenkénti díj ma már eléri a 20 Ft-ot. Az önkormányzat ebben a folyamatban csak mint “postás” vett részt: összegyűjtötte a lakossági igényeket és pénzeket, valamint a közigazgatási terület gazdájaként a munkaterületet a kivitelező rendelkezésére bocsátotta ill. visszavette azt a munkák befejeztével.

Az Állami Számvevőszék vizsgálatairól tudni kell, hogy a számvevők mindig csak azt vizsgálják, ami van, ami látható: tehát 1997-ben Koronczay Sándorné számvevő csak a Kultúrház akkori állapotát vizsgálhatta, abból vonhatott le következtetéseket ill. adhatott tanácsot a további építkezésre vonatkozóan. Jelentését a polgármester úr vette át személyesen és egyedül. Mindenki más tehát csak azt tudhatta, amit neki a polgármester úr elmondott. A képviselők az 1998. évi testületi üléseken egyöntetűen és állandóan azt hajtogaták, hogy ők csak 300.000,-Ft-os visszafizetési kötelezettségről tudtak, holott az 1998. évi ÁSZ jelentés alapján a falunak kb. 4-5 millió Ft visszafizetésével kell számolnia. A polgármester úr illetve a hivatal beadványai alapján az ÁSZ-nak több fóruma foglalkozott ezzel a kérdéssel, a vizsgálatot végző számvevő Koronczay Sándorné, a veszprémi számvevő Szikszayné Király Mária, Budapestről Farkas László régióvezető főtanácsos és Dömötör Gyula számvevő igazgató. Ők valamennyien Tamás Gyula polgármester mulasztását nevezték meg a visszafizetési kötelezettség okozójának.

Mivel a Vakond Kft.-nek ki lett fizetve a teljes fővállalkozói díj, azaz a bruttó 110 millió Ft 1994. december 31-ig, ezért a bruttó 110 millió Ft-ért neki a vele kötött fővállalkozói szerződés alapján meg kellett volna építenie a teljes csatornahálózatot és a szennyvíztisztítótelepet.

A gázberuházás szervezését éppen úgy, mint a telefonét egy erre szakosodott gazdasági társaság, a nagykanizsai KÖGÁZ Rt. végzi. Az önkormányzat itt is csak a “postás” szerepét fogja betölteni. A tőkét és a munkát a KÖGÁZ fogja adni, és szolgáltatja majd a gázt.

Elég sajnálatos dolog, hogy a kifizetett bruttó 110 millió Ft ellenére az önkormányzat még fizetni akart a Vakond Kft.-nek. Sajnos, azt még senki sem vizsgálta tudomásom szerint, hogy milyen értékű munkát végzett Hárskúton a Vakond Kft. Azonban abból a tényből, hogy kb. 100 millió Ft-ból megépült a herendi

csatorna és szennyvíztisztító beruházás és Hárskúton még ilyen állapotban van a szennyvíztisztítótelep, sok jóra nem lehet következtetni.

1997. Kultúrház

A polgármesteri beszámolóban szereplő "személyes megállapodás alapján 300 ezer forint visszafizetése" mondatához csak annyit, hogy ez a személyes megállapodás sehol sem lett leírva, legalábbis a Polgármesteri Hivatal számára hozzáférhető formában, de a polgármester úrnak az idei évben akár a mai vagy holnapi napon is minden lehetősége megvan arra, hogy számonkérje ennek a megállapodásnak a be nem tartását attól, akivel megállapodott.

Polgármester úr és Klesitz Anna munkájához csak annyit, hogy eredményét állandóan tapasztalhatjuk: kb. 4-5 millió Ft-os visszafizetési kötelezettség Kultúrház ügyben, ki tudja, hány 10 millió forint elvesztése csatornaberuházás ügyben. A Rákóczi utca utolsó háza körüli problémáknak is elejüket lehetett volna venni, ha az akkori műszaki előadó foglalkozik az ügygel. A kultúrház tetőablakain több tízezer forintot vesztett a falu. A "Hárskút fejlődéséért" alapítvány (amelynek az előző kurátora Klesitz Anna volt) elmúlt évi mérlegbeszámolója sem készült el időre, amiért ötezer forintos bírságot kell fizetnünk.

Illetve, ennek a munkavégzésnek még az is a következménye, hogy a Vakond Kft. felszámolójának ügyvédje könyvvizsgáló igazságügyi szakértő kirendelését kérte a bíróságtól, miközben a hárskúti önkormányzatot megbízhatatlan ellenfélnek nevezte. Amiben tökéletesen igaza volt, hiszen az egész szennyvízberuházás során a munkavégzést illetően egyetlen hiteles dokumentum sincs. Pedig legalább akkor, ha egy vállalkozás csődbe jut, azonnal leltárt kell felvenni a meglévő vagyonról ill. tartozásokról, követelésekről.

Hogy Huszty úr nem lett jegyző, az nem gyalázat, hanem egyenes következménye annak, hogy Huszty úr nem rendelkezett a köztisztviselők jogállásáról szóló törvényben előírt feltételekkel, amit később a Veszprém Megyei Munkaügyi Bíróság jogerős végzésével is megerősített.

Hangsúlyoznom kell, hogy az önkormányzat vagyonának kezelője, "gazdája" a képviselőtestület, akinek "illik" ezzel a rábízott vagyontömegeggyel jó gazda módjára bánni. A Polgári Törvénykönyvnek a szerződésekre vonatkozó szabályai alapján először én állapítottam meg, hogy a Kultúrháznak az üzemeltetési szerződése az önkormányzat, mint tulajdonos számára egyértelműen hátrányos. Később, tőlem teljesen függetlenül ugyanerre a megállapításra

jutott Koronczay Sándorné számvevő is, aki többek között ezért is indítványozta Tamás Gyula polgármester úr felelősségrevonását.

A köztisztviselők jogállásáról szóló törvényben foglaltak alapján a Polgármesteri Hivatal dolgozóinak munkáltatója a jegyző. (Ebben az időpontban Kauker Mihályné.) Tehát jogszerűen a polgármesternek Klesitz Anna áthelyezésében egyszerűen nem volt hatásköre, "bűne" ezért csak annyi lehet, hogy hatáskör hiányában járt el ebben a kérdésben.

Demokratikus társadalmakban a sajtónak az a szerepe, hogy a nyilvánosság erejével segítse a társadalom intézményeinek jogszerű működését. Elmarasztalni ezért csak azokban az esetekben lehet, ha a tényeknek nem megfelelő ügyeket írnak meg, azaz hazudnak. Sajnos, a hárskúti csatorna- és kultúrügyben eddig megjelent újságcikkek tartalma a Polgármesteri Hivatalban található iratok alapján nem nevezhető hazugságnak.

Huszty úr 1997. őszén azért nem volt kinevezhető jegyzőnek, mert a Közigazgatási Hivatal vezetője törvényes hatáskörében eljárva törvényességi észrevételt tett, ami jogszerű volt, ezért az önkormányzat képviselőtestülete köteles volt aszerint eljárni. Ugyanezért lett ekkor Kauker Mihályné (helyettes) jegyző.

Magamat illetően 1981. óta dolgozom jogász munkakörökben. Testületekkel, mint jogász, TSZ jogtanácsosként és szakszervezeti jogsegélyszolgálat vezetőként dolgoztam korábban.

A Főügyészséghez eljuttatott "feljelentés" még idekerülésem előtt történt. Aminek tartalmával egyébként, kizárólag szakmai okokból, nem értek egyet, mert ha a törvényességi vizsgálat iránti kérelem helyett büntető feljelentést kapott volna az ügyészség, ma talán már előbbre tartanánk.

Az ÁSZ-nak, mint minden állami intézménynek, nem udvarias magyarázkodásra, hanem jogszerű, ténybelileg megalapozott válaszokra van szüksége. Továbbá az ÁSZ nem szokott az általa vizsgált intézményekkel "ellentétben" lenni, "csak" megállapítja azok tevékenységének, mulasztásának jogszerűségét vagy törvénytörést és a megállapított tényekből levonja a konzekvenciákat.

Megismételném a Kultúrház üzemeltetésére kötött szerződésnek egyrészt az önkormányzat számára előnytelen voltát, másrészt és főleg a pályázatban meghatározott cél: KULTÚRA, KÖZMŰVELŐDÉS hiányát, Koronczay Sándorné számvevő állapította meg jelentésében, és marasztalta el e miatt a polgármestert.

A helyi önkormányzatokról szóló törvény alapján a nyilvános ülések tartalmáról a Polgármesteri Hivatal dolgozóinak tájékoztatást kell adni a "választó polgároknak". A törvény tehát nem tartalmaz olyan kitételt, hogy "helyi" választópolgároknak. Egyes települések ezt a kérdést úgy oldják meg, hogy testületi üléseik nyilvános anyagait feljuttatják az internetre, vagy ennél hagyományosabb, de nem kevésbé hatékony módon a jegyzőkönyvek lapjait kirakják az önkormányzat hirdetőtáblájára. Az önkormányzat dolgozói nem "hivatali titkokat" adnak ki, amikor a jegyzőkönyveket megmutatják az érdeklődőknek, hanem a törvényben foglalt kötelességüket teljesítik.

Mészáros úr újságját illetően csak annyit, hogy egyrészt nem az szokott a vétkes lenni, aki nyilvánosságra hozza azt, amit egyesek a szőnyeg alá söpörtek, hanem az, aki odasöpörte. Másrészt tudomásom szerint a Mészáros család jelenleg külföldön tartózkodik, és nem tisztességes dolog rosszat mondani arról, akinek nincs módja arra reagálni.

A képviselőtestület 1997. novemberi műszaki átadás-átvételtől egészen 1998. április közepéig nem tudott dönteni a Kultúrház kivitelezőjével, Kauker Mihállyal történő pénzügyi elszámolás kérdésében. A testület tagjai között voltak, akik egyértelműen elismerték, hogy a vállalkozó a pályázaton túlmenően végzett további szép és hasznos munkákat. Másoknak különböző fenntartásai voltak ebben a kérdésben. Azonban teljes egyetértésben szavazta le valamennyi képviselő azt az indítványomat 1998. februárjában, hogy polgári nem peres eljárás keretében igazságügyi szakértő állapítsa meg, hogy mennyire jogosak a volt kivitelező igényei.

Egyébként a tényekhez az is hozzátartozik, hogy az 1997. november elején megtartott testületi ülés jegyzőkönyve szerint (ekkor még nem voltam Hárskút község jegyzője) a volt kivitelező kijelentette, hogy amennyiben záros és rövid határidőn belül kifizetik számára a pályázatban szereplő munkák ellenértékét, akkor a mintegy 3 millió forint értékű többletmunkák ellenértékére nem tart igényt. Azonban a volt műszaki ügyintéző annyira kitűnő munkát végzett, hogy ugyanebben a jegyzőkönyvben tett ígérete ellenére örökre adósa maradt a falunak ezzel az elszámolással, pedig a Kultúrházra vonatkozó összes irat nála volt a számvévesztési vizsgálat megkezdésének napjáig.

Ilyen előzmények alapján döntött úgy a képviselők többsége a jelenlegi műszaki ügyintéző bevonásával, hogy a Kultúrházba a többletmunkavégzés során beépített anyagok árát megtéríti Kauker Mihály számára. Ez az összeg egyszer 1.592.000.-Ft volt, és május elején történt meg a kifizetése. A kifizetéshez az is hozzákapcsolódik, hogy Kauker Mihály vállalta,

hogy ennek fejében elvégzi azokat a munkákat, amik a megrendelő, tehát az önkormányzat ill. annak műszaki ügyintézője szakszerűtlen utasításaiból származtak: kúpcserépek elhelyezése a tetőtéri ablakoknál, ráccszerkezet elhelyezése a kazán körül. Bármennyire is hihetetlen, ez a munka úgy lett megpályáztatva és átvéve a kivitelezőtől, hogy a szennyvízderítő nyitott maradt. Szerencse, hogy nem történt baleset a kerítés nélküli udvarban. A volt kivitelező a derítők lebetonozásáról is gondoskodott. Ezt követően a képviselőtestület döntésének megfelelően, további 244.925.-Ft kifizetésére jogosult volt a kivitelező.

A pályázati lehetőséget illetően a polgármester úr határozott, személyes kívánsága volt, hogy a pályázati adatlapokat ő hozza el (és vigye vissza) a Területfejlesztési Tanácstól. Ez eléggé furcsa kívánság, hiszen az önkormányzat jelenlegi műszaki ügyintézője Schmidt István veszprémi lakos.

A hivatal ebben az esetben, és mindenkor csak azt az iratot tudta feldolgozni amit megkap. Ugyanis a polgármester úr a pályázati űrlapokat hiányosan hozta meg a hivatalba először. A pályázat első benyújtását követően derült ki, hogy a polgármester úr hiányosan hozta meg az adatlapokat. Ezt a hiányt a pályázat benyújtásának napján pótolta, megtoldva néhány teljesíthetetlen (írásbeli) utasítással.

Egyébként ebben a kérdésben is érvényesnek gondolom a Mészároséknál mondottakat: Schmidt István okleveles mérnök, árszakértő, adótanácsadó, műszaki ügyintéző — aki családi okok miatt nem tud most itt lenni —, a háta mögött tisztességtelen ilyen kijelentéseket tenni róla, különösen, ha a kijelentő ezt a véleményét a korábbi hónapok során nem mondta a szemébe. Schmidt István egyébként jelenleg a szentgáli önkormányzat illetékességi területén a kiemelt építésügyi hatósági teendőket is ellátja, valamint ezen pályázati eljárás során többször felajánlotta a kapcsolattartást a Területfejlesztési Tanács illetékeseivel.

Ennyit a pályázat benyújtásának késedelmeiről és szakszerűtlenségeiről.

Sajnos, teljes egészében megfelel a valóságnak — legalábbis a rendelkezésemre álló iratok tartalma szerint —, hogy az önkormányzat nem számolt el a Vakond Kft. felszámolójával, sem a Környezetvédelmi Alappal, és nincs 50-100 millió Ft-ja a szennyvízberuházás befejezésére. Teljesen érthető, ha a pénzkihelyező óvatossággal egy olyan és ekkora önkormányzat irányában, amelyik 1993-94-ben nem tudott megépíteni egy szennyvízrendszert, és a kapott pénzzel sem tud elszámolni.

Idekerülésemet megelőző hónapok, évek során a polgármester úr ugyanarról a tényről minden szerv felé más tájékoztatást közölt, pl. egyes jelentésekben a szennyvízrendszer készülségi foka elérte a 90%-ot, másokban 50-60-70%-os készülségi fokban lett lejelentve. Én nem tudok és nem is akarok bekapcsolódni a kitalálásoknak ezekbe a láncolatába. Kétségtelenül az én indítványomra, de az első javaslatomra, indokaim alapján a képviselőtestület feljelentést tett a Veszprém Megyei Rendőrfőkapitányság Gazdaságvédelmi Osztályán a csatornaügy kivizsgálására, pontosan annak érdekében, hogy ne írassanak a faluról mindenféle feltételezést az újságírók, és a szakértő által támogatott — mert ez a kifejezés szerepel a Területfejlesztési Tanács irataiban — pályázatunkat egyetlen testület se utasíthassa el “a jogi és a pénzügyi helyzet tisztázatlansága miatt”.

A feljelentést a képviselőtestület nem Tamás Gyula polgármester ellen tette meg, hanem ismeretlen tettes ellen, és ezt a határozatát a képviselőtestület egyhangúlag hozta meg, tehát azt Tamás Gyula polgármester is megszavazta.

A polgármesteri beszámolóban leírt 8 millió forint “elköltsége” minden esetben előzetes képviselőtestületi döntés alapján történt, felhasználásáról el tudunk számolni a falunak is és az Állami Számvevőszéknek is.

Az sem felel meg a valóságnak, hogy nem történnek lépések a további pénzforrások felkutatása iránt. Információim szerint a volt szovjet bázisokból történő kifizetést meghatározó ún. Kazinczky perben október hónapban fog sor kerülni a Legfelsőbb Bíróságon az ítélethirdetésre. A Kincstári vagyongazdálkodási és értékesítési igazgatóval felvettük a kapcsolatot a kifizetésre vonatkozó elképzeléseik megismerése érdekében.

A mai napon Gombkötő Ervin úrral, a nagykanizsai KÖGÁZ Rt. illetékesével folytatott telefonbeszélgetés alapján szeretném tájékoztatni a jelenlevőket, hogy még ebben a választási ciklusban — tehát október 18-a előtt várható a tárgybán lakossági fórum megtartása.

Végezetül pedig, egy jó munkakapcsolat megteremtéséhez legalább két ember szükséges, de ehhez a másik fél erre irányuló szándékán kívül az is szükséges, hogy az a másik fél ennek a kapcsolatnak a megteremtésére időt szánjon. Sajnos a polgármester úr igen ritkán, többnyire akkor is csak hívásra, csak néhány aláírás erejéig szokott a hivatalban megjelenni. Így valóban nehéz a konstruktív együttműködés megteremtése.

A falu útjai már balesetveszélyesek voltak, a kátyúzás kezdeményezésében jelentős szerepe volt a hivatal dolgozóinak és a lebonyolításban tevékeny része volt a műszaki ügyintézőnek. Ugyancsak a műszaki ügyintéző bonyolította le az iskola és az óvoda felújítását is.

A Polgármesteri Hivatal dolgozóinak koordinálásával, lakossági kezdeményezésre és lakossági társadalmi munka végzésével került sor pl. a község két ravatalozójának a felújítására, amelyben részt vettek közhasznú munkásaink is, akik szintén a hivatal dolgozóinak kezdeményezésére pótolták a tisztítótelep kezelőépületeinek hónapok óta hiányzó cserepeit, és közterületeinket szépen gondozzák.

Tisztelt Résztevők, azok a dokumentumok, amelyek a fentiek alapulnak megtekinthetők a Polgármesteri Hivatalban munkaidőben.

Köszönöm türelmüket.

Hárskút, 1998. 09.15.

Tisztelettel:

Nagyné dr. Vidovics Anna
jegyző

A helyi német kisebbségi önkormányzat beszámolója az elmúlt négy éves tevékenységéről

Tisztelettel köszöntök mindenkit a helyi német kisebbségi önkormányzat nevében. Engedjék meg, hogy néhány mondatban összegezzem és tájékoztassam Önöket a kisebbségi önkormányzat négy éves tevékenységéről.

A félreértések elkerülése érdekében szeretném tisztázni, hogy a kisebbségi önkormányzat önálló jogi személy, teljesen független irányítással és bankszámlaszámmal a falu nagy önkormányzatától. Tehát, amely faluban nem alakítottak 1994-1995-ben kisebbségi önkormányzatot, ott erre a

célra nem is érkezett állami támogatás. Ezen okulva, gondolom olvasták az újságokban, hogy az 1998. októberi választásokra megtöbbszöröződött a kisebbségi önkormányzatot alakítani kívánó települések létszáma. Tehát a mi dolgunk nem az, hogy csatornát, vagy utat építsünk, és nem is erre a célra kapjuk az állami támogatást.

A hárskúti helyi német kisebbségi önkormányzat 1994. december 29-én alakult meg, 251 érvényes szavazat alapján, hogy a helyi nemzetiségi kultúrát ápolja, és továbbadja a következő generációnak.

Legfőbb bevételi forrásunk, mint már említettem, az állami támogatás, ebből a következőket teljesítettük a működésünk alatt:

– 1995. júniusában résztvettünk a falunap megrendezésében és vendégül láttuk az ajkarendeki Német Nemzetiségi Dalkört. Amellett, hogy színvonalas műsort láthattunk, hallhattunk, kedvesnőnk szántuk, hogy Hárskúton is képesek az emberek hasonló énekkar megalakítására.

1995. november 13-án létre is hoztuk 8 alapító taggal a hárskúti Német Nemzetiségi Dalkört, ami jelenleg 22 állandó taggal működik. A Dalkör rendszeresen résztvett azóta is a falu jelentős rendezvényein: nyugdíjnap, emléktáblakoszorúzás, kultúravatás, és sikeresen képviseli a környező települések rendezvényein Hárskút község “sváb kultúráját”: Márkó, Bánd, Herend, Pula, Zirc, Nagytevel, Lókút, Pénzesgyőr.

Pályázaton nyertük el az énekkar ruhájának anyagi fedezetét (100.000,-Ft).

Kirándulást szerveztünk az énekkar tagjainak, ill. minden énekari tag egy családjának: Keszthely–Zalakaros ill. Kőszeg–Szombathely irányába. A rendezvényeken való részvétel utazási költségeit általában a Megyei Önkormányzat támogatásával ill. saját költségvetésünkből fedeztük. Itt szeretném megköszönni az énekkar valamennyi tagjának munkáját és külön köszönet illeti Szilágyiné Liptay Ilonát, aki a felkészítést végzi.

– Megalakulásunk óta minden pünkösdkor megemlékeztünk és koszorút helyeztünk el a “Kitelepítettek és menekültek emléktáblájánál”.

– Az iskolában minden évben támogattuk, ill. teljes egészében átvállaltuk a Hárskútra járó diákok német nyelvű tankönyveinek, feladatlapjainak, és az év végén a jól tanulóknak a jutalmazási költségeit.

Pályázaton nyertünk 2.000 DEM-et számítógép vásárlásra, amit az iskolában helyeztünk el oktatási céllal.

– Megalakulásunk óta minden évben farsang idején megrendeztük a “Sváb bált”, amivel úgy gondolom, színvonalas szórakozást nyújtottunk a közép ill. idősebb korosztálynak.

– Költségvetésünkből irodabútort vásároltunk, ami a volt posta helyiségében található, értéke meghaladja a 150.000,-Ft-ot.

– Minden évben támogattuk anyagilag is az öregek napjának rendezvényeit a kultúrműsoron kívül.

– Jó a kapcsolatunk az egyházzal is, hiszen 1997-ben és 1998-ban is volt német nyelvű szentmise Hárskúton, ezért szerény kereteinkhez mérten, de támogattuk az egyházat is (15-30 eFt-tal).

– Ez év június 25-én úgy gondolom méltóképpen megemlékeztünk a “Kitelepítés 50. évfordulójáról”, külföldről 38 személy – 12 család jött haza egykori szülőföldjére, ezenkívül olyan vendégek tisztelték meg falunkat, mint Dr. Kellner Lőrinc úr, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának Elnöke, és aki hallotta a beszédét azt hiszem sokáig emlékezni fog rá. Ezenkívül megtisztelt jelenlétével és beszédével a választókerületünk országgyűlési képviselője Dr. Horváth Balázs úr, Dr. Albert Vendel úr a Veszprém Megyei Német Kisebbségi Önkormányzat elnöke, és Heilig Ferenc úr, a Veszprém Megyei Regionális Iroda vezetője. Rendezvényünkön felvételt készített a Séd Tv, és a tájékoztatások szerint októberben mutatják be. Részt vett 3 énekkar és 3 szóló szereplő, tehát mintegy 70 szereplő gondoskodott a műsor magas színvonaláról, amit, úgy gondolom, ennél kulturáltabb körülmények között nem lehetett volna megrendezni.

– Aktívan részt vettünk a hárskúti néprajzi-néptörténeti dolgok gyűjtésében, aminek támogatásához szintén sikerült pályázaton 10 eFt-ot nyerni. Itt szeretném megköszönni mindenkinek, aki adott valamilyen tárgyat a gyűjteménybe. Külön köszönet illeti a Kauker házaspárnak, és Gablernének a munkáját. Várunk még anyagot a helytörténeti kiállításához, ami a könyvtár klubhelyiségében található. Természetesen a tulajdonjoga mindenkinek megmaradt a tárgyak felett.

– Készülőben van az a videokazetta, amelyen a falut igyekszünk bemutatni, és elküldeni a budapesti Német Nagykövetséghez, mert felajánlották segítségüket egy hasonló nagyságú német faluval történő partnerkapcsolat kialakításához. Ezt szeretnénk még a választási mandátum lejárta előtt elkészíteni és elküldeni, ezt a folyamatot elindítani.

– Végül szeretném megköszönni minden embernek, Hárskút polgárainak, akik a rendezvényeinket segítették és kiálltak mellettünk, köszönöm képviselőtársaimnak — Gablernének és Szilágyinének — valamint a Polgármesteri Hivatal dolgozóinak a négyéves munkáját és segítségét.

– Nagyon remélem, hogy az október 18-i választásokon is méltányolni fogja a Tisztelt lakosság a hárskúti Német Kisebbségi önkormányzat munkáját, és minél több szavazatával segíti az új kisebbségi önkormányzat megalakulását.

– Köszönöm, hogy szót kaptam – témákkal kapcsolatban szívesen válaszolok, ha van kérdésük.

Hárskút, 1998. 09.15.

Frisch László Károly
elnök

Hárskúti Hírharsona

Közéleti helyi újság, megjelenik olykor-olykor.

Szerkeszti és kiadja: Mészáros Ferenc, 8442 Hárskút, Pf.1. Tel/fax: 88/272-644.

Kapható a boltokban, a fodrászüzletben és a presszóban.

A lap megjelent számai hozzáférhetők a faluház könyvtárában, illetve az Interneten (<http://www.relief.hu/hhh>).